

GÜNCEL

Türk Sezonu

9 ay süreden sonra 6 Nisan 2010'da, Fransa'da Türk Mevsimi etkinliklerinin kapanışı Versaille Kraliyet Opera Sarayı'nda, Avrupa ve Osmanlı saray müziklerinden oluşan eserinin gösterimiyle gerçekleştirildi.

Sayfa 2

BASIN

Hüseyin Latif

6. yıldönümünü kutlayan Türkiye'nin tek Fransızca gazetesi Aujourd'hui La Turquie'nin Genel Yayın Yönetmeni Hüseyin Latif, gazetesinin yayın tarihçesi ve frankofoniyle ilgili fikirlerini bizimle paylaştı.

Sayfa 4

Aujourd'hui
La Turquie

SPOR

Berk Mansur Delipınar

Küçük takımlar 4 büyükleri yutabilir mi? Maçlarıyla hayatı durduran futbolda bu kez 4 büyükleri zorlayan Bursaspor ele alındı.

Sayfa 3

Aujourd'hui la Turquie Türkçe

Supplément gratuit au numéro 61, Mai 2010 d'Aujourd'hui la Turquie

N° ISSN : 1305-6476

İş Sanat Mayıs ayında

İş Sanat, Mayıs ayında da etkinlikleriyle sanatseverlerle bir çok ismi buluşturuyor.

İstanbul, aşığı olan onlarca şairin Müşfik Kenter'in sesinde hayat bulacak şiirleri ve usta bestekârların birbirinden değerli solistlerin yorumlayacağı şarkılarıyla İş Sanat'ta dile geliyor. "Ah Güzel İstanbul" 15 Mayıs akşamı İş Sanat sahnesinde sanatseverlere sunulacak etkinliği, dünyanın en güzel kadını için Sarayburnu'nda yapılan

bir masal sarayında başlayan İstanbul efsaneleri, tiyatro dünyasının duayeni Müşfik Kenter'in seslendireceği usta şairlerin kaleminden çıkma şiirlerle dile geliyor. Son 10 yıldır sanatın çekim merkezi haline gelen İş Sanat, sezonu Daniel Binelli'nin müzik direktörlüğü ve Claudio Hoffmann'ın artistik direktörlüğünde yaratılan Tango Metropolis'in iki gösterisiyle kapatıyor.

Devamı Sayfa 3'de

Ayla Aksungur Heykel Sergisi "Yer-Altı-Üstü"

Heykeltıraş ve akademisyen kimliğiyle çağdaş Türk heykel sanatı içinde önemli bir yere sahip Ayla Aksungur' un üçüncü kişisel sergisi, 6 - 30 Nisan 2010 tarihleri arasında Evin Sanat Galerisi'nde sanatseverlerle buluştu. Yurtiçi ve yurtdışında çeşitli sanat etkinliklerinin yanı sıra grup ve karma sergilerde de yer alan sanatçının bu sergisinde, "manzara heykelleri" olarak tanımlanabilecek son dönem çalışmalarından örnekler bir araya getirildi. Bilinen heykel formları dışında, farklı bir oluşum sürecinden geçerek ortaya çıkan bu çalışmalarında Aksungur, mitolojik söylemlerle heykel sanatının temel kavramlarını birleştirerek izleyiciyi heykelin doğasına davet ediyor. Üslup açısından önceki çalışmalarıyla ilişkili olan bu serinin oluşum sürecinde, Türk ve Anadolu mitolojisinden etkiler alan Aksungur'un eserlerinde, biçimsel anlamda 16. yüzyılın başlarından itibaren Osmanlı'da görülen ve gelişim gösteren Türk kat'ı (kağıt kesme sanatı) sanatının ve minyatür sanatının etkileri gözleniyor. Girift formlarla bedenleşen manzaralarda, öncelikli olarak dikkat çeken ağaç figürü, Türk ve Anadolu mitolojilerinde yaratılış

nedeninin başlıca motiflerden birisi olarak kabul ediliyor. Doğa, yaşam ve insan arasındaki içiçe geçmişliğin yanısıra, yer ile gök arasındaki bağlantıyı temsil eden bir varlık olarak dikkat çeken ağaç miti, sanatçının eserlerinde de aynı nedenlerden dolayı yer buluyor. Ruhun ancak doğa

inde, doğayla birlikte huzura kavuşabileceği öğretisinden esinlenen sanatçı, insanın doğa ile ayırt edilemeyecek bir bütün oluşturmasını, kompozisyonlarında yakaladığı serbestlikle anlamlandırıyor. Malzemenin doğasından kaynaklanan imkanlardan yaratıcılık açısından da faydalanan Ayla Aksungur, çoğunluğu bronz malzemeden olan çalışmalarını, üst üste, katmanlar

halinde sıraladığı planlarla kurguluyor. Bu arka arkaya dizilim, manzaralarda yakalamak istediği uzak ve silüet etkisiyle birlikte görsel derinliği yakalamasına olanak sağlıyor. Birbirini doğuran bu oluşumlar, heykelin üç boyutlu hale dönüşme sürecinde ortaya çıkıyor. Az denemiş bu teknik, forma dönüştürülmesi zor bir seçim gibi görünse de, sanatçının tecrübe ve birikimleriyle buluştuğunda, klasik heykel formundan uzak, parçadan büt

Devamı Sayfa 2'de

Sevgili Mustafa,

Bugün tam 411 gün olmuş.¹ Tam 411 gündür çocuklarını, eşini, sevdiklerini kucaklamıyorsun. Gazetende zaman zaman yayınlanan son yazılarından anladığım kadarıyla güneşi özlemişsin. Bir de Deniz'i, Yağmur'u ve Gülşah'ı... Yalnız sen mi? Bir de Tuncay Özkan var! Ve de başkaları...

Ama sen bir başkasın benim için... Ege Üniversitesi'ndeki yıllarımızı hatırlıyorum. Zaten hiç unutmamıştım ki! Ortak arkadaşlarımız vardı. Herkes senin çalışkanlığından bahsedirdi. Okullarımız bitince iki ayrı yola çıktık. Sen Türkiye'yi seçtin, ben Fransa'yı. Senin yıl-

dızın hızla yükseldi. Her genç gazetecinin rüyasını bile göremediği şan, şöhret ve üne haklı olarak kavuştun. Bir kez Fransa'da olmak üzere üç-dört kez de Ankara'daki çalışma ofisinde gördüğüm gibiydi. Her yer kitap doluydu; öyle ki her defasında en fazla beş-on dakika oturduğum koltuktan yüzünü görmem bile zor oluyordu. Son görüştüğümüzde filmlerdeki gazeteciler gibi gömleğinin kollarını kıvrımış, hafif yukarı çekmiştin. Saatlerdir önüne gelen haberleri okumaktan, analiz etmekten yorgun düşmüş beyninin asıl merak ettiği şeyin o gün sana gönderilmiş kitaplar olduğunu bir kitapsever olarak anlıyordum.

Devamı Sayfa 3'de

Ya kadın olmasaydı ?

Anaçlık, doğurganlık, derin sezgi yeteneği, estetik, bağlılık, cefakarlık, bin işi bir arada yapma becerisi, duygusallık kadınların sahip olduğu özelliklerden sadece bir kaçı. Kadın olmanın yoruculuğundan sıkılıp ta keşke erkek olsaydım dediğimiz birçok an olmuştur, oysa kadın olmanın bizi ne kadar güçlü kıldığını hissettiğimizde hemen bu fikrimizden vazgeçiveririz. Bu vazgeçişlerde hep anneanem karşısında masum kaldığını hissettiğim dedem aklıma gelir. Ne yapıp edip tatlı dille ve güler yüzle dedemin "hayır"la başladığı

her cümleyi oturduğu yerden "evet"e çevirirdi. Kararlı, mantıklı ve yapıcı olmanın gözümdeki değeri çok büyüktü o zamanlarda... Kabak yemeyen dedeme, kabağın ismine Fransızca bir ek getirerek isim uydurur, ufku dolma ve pilav çeşitleriyle sınırlanmış dedemi aklıyla Avrupa mutfağına çekmeyi başarırdı. Dedem şu anda yaşasaydı sushi ve paellayı tadarak Japon ve İspanyol mutfağına da alışmış olacaktı. Maalesef ömrü vefa etmedi... Tutucu olmak alışığının dışında hareket edememek ve edeni de yadırgamaksa erkekler kadınlara göre biraz daha tutucu.

Devamı Sayfa 3'de

Pegasus'ta Sandviçimi yiyiyorum

12 Mart'tan beri Pegasus'la uçuyorum. Bu üçüncü Paris yolculuğum. En iyi özelliği uçakların zamanında kalkması. Bugün de uçağımız zamanında kalkıyor. Hele uçuş saatlerinin uygunluğu, Sabiha Gökçen'den uçmamız, Atatürk Havalimanının o ticari yoğunluğunu üzerinde hissetmemem Paris'e indiğimde neşemin yerinde olmasını sağlayacak. İstanbul'da bulduğum bir hafta süre sonunda daha uçağa biner binmez Paris'i özlediğimi hissettim. Sürekli gittiğim kafede şarabımı

yudumlamayı, sokaklarda yürümeyi meğerse ne kadar özlemişim. Halbuki bir hafta önce yine Pegasus'la İstanbul'a geldiğimde oh be İstanbul'da Hacıbekir'de Demirhindi içerek yiyeceğim kestaneli pasta dilimini düşünüyordum.

Devamı Sayfa 2'de

Ve Fransa'da Türk Sezon'u Biterken...

Fransa'da 9 ay boyunca kültürel, sanatsal ve politik alanlarda 600'e yakın etkinlikle, 80 şehirde Fransızlarla ve bence daha çok Fransa'da yaşayan Türkler ile buluştu. Çeşitli konulardaki akademik tartışmalardan, kitap söyleşilerine, sergilerden konserlere, dans ve tiyatro gösterilerinden, sokak etkinliklerine, en şık salonlardaki ekonomik toplantılara dolu dolu ve çok hızlı geçen sezon sayesinde kendimi İstanbul'da hissetmemi sağlayan birbirinden ilginç ve güzel etkinliklere katılma şansım oldu.

Tüm bu farklı etkinliklerde edindiğim ilk genel izlenim hemen hemen her ortamda Türklerin Fransızlardan gözle görülür bir şekilde daha çok olduğuydu. Fransa'nın her şehirde birbirinde farklı programlarla beslenen sezondan bana kalanlar ise Paris şehir Tiyatrosu'nda dinlediğimiz ve şarkılarını hep bir ağızdan özlemle söylediğimiz Zülfü Livaneli'nin konserinin kullaklaklarımdaki tınısı, panel ve kitap söyleşilerindeki politik kaygılardan uzak ve doğal tartışma ortamı, Grand Palais'deki sergi sonunda martı sesleri eşliğinde dev boyutlarda sunulan İstan-

bul resimlerini gördüğümde hissettiğim o uzaklık hissi...

Kapanış töreni 6 nisan tarihinde Versailles Sarayı Kraliyet Opera salonunda düzenlenen, soprano ve müzikolog Çimen Seymen'in "Müsennâ" adlı otantik Barok ve Osmanlı devri çalgıları ile 17. yüzyıl Avrupa ve Osmanlı saray müziklerinden oluşan eserinin gösterimiyle gerçekleştirildi. Kapanış gösterisi ve resepsiyonuna Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan'a eşlik eden Senato Başkanı Gerard Larcher ev sahipliği yaptı. Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Devlet Bakanı ve Başmüzakareci Egemen Bağış ile Çevre Bakanı Veysel Eroğlu, Kültür Bakanı Ertuğrul Günay ve Devlet Bakanı Zafer Çağlayan'ın da yer aldığı geceye fransız bakanlardan Pierre Lellouche, Bernard Kouchner, Christine Lagarde, Frederic Mitterrand, eski başbakanlardan Alain Juppe ve eski Kültür Bakanı Jack Lang da katıldılar.

Ve sezonun resmi kapanış gösterisinin sergilendiği Versailles Sarayı'nın büyüleyici kraliyet opera salonunu, seyrettiğim eserden çok bulunduğum ortamın büyü-

sünün beni etkilediğini ve özellikle bu salonda yapılan en son gösterinin 1770 yılında 16. Louis ile Marie Antoinette'in düğünlerinde sergilendiğini öğrendiğimden bu sahneye daha çok uyacak bir yapıt görebilmeyi hayal ettiğimi de belirtmeden geçemeyeceğim.

Sezonun bitimiyle alıştığımız 'Türkiye' gündeminden aniden kopan bizler için sezonun üzerimizdeki güzel etkisi uzun bir süre daha devam edecek.

9 aylık Türk Sezonundan küçük notlar:

- Grand Palais'de düzenlenen İstanbul'un sekiz bin yıllık tarihine tanıklık eden *Bizans'tan İstanbul'a: İki Kıtanın Limanı* adlı sergiyi müzenin kendi rakamlarına göre 240 bin kişi izlemiştir. Louvre müzesinde açılan üç ayrı serginin ise 1 milyona yakın kişinin izlediği tahmin ediliyor
- Sezonun resmi internet sitesi kullanımı zorluğu ve içerdiği bilgilerin eksikliklerinden dolayı programları takip edenlere zorluklar yaşattığı bir gerçek. Sitede yer alan ve büyük organizasyon diye ilan edilen bazı etkinliklerin gerçekleştirilmediği halde sitede yer almaya devam ettiğini de belirtmeliyim.

- Sezon boyunca Fransız basınında çıkan Türkiye haber ve inceleme yazılarının çok etkili olduğuna inanıyorum. Etkinliklere katılmasalar da çıkan yazılar ve televizyonlarda yer alan belgesel ve programlarla çok sayıda fransız ulaşıldığı bir gerçek.
- Paris Kitap Fuarı Türkiye stantlarında yer alan türkçe kitapların ve Türkiye'yi tanıtan farklı dillerdeki yayınların sadece sunum amaçlı yer alması birçok kişide hayal kırıklığı yarattı.
- Türk Kahvesi ikramları ve lokum taktimleri her zaman olduğu gibi ilgi gördüyse de *Turkish delight* kavramını biraz daha genişletilip çeşit arttırabilmek için uygun olan sezonda eksik gördüğüm diğer yanlardan biriydi.

* İygen Nayman Dubreil

"Yer-Altı-Üstü"

(1. sayfadan devam)

tüne ulaşan bir etkinin doğmasına neden oluyor. Kendi içinde koruduğu bu bütünlük ve süreç etkisi, doğanın döngüsüne ve devamlılığına göndermeler içeriyor. Heykellerin mekana yayılan duruşları ve mekan içinde birbirleriyle sergiledikleri uyum, doğa ile insanın birlikteliğiyle özdeşleşiyor. Durdurulamaz devrim içinde bireyin kalabalıklara ve kargaşaya rağmen doğadaki tek başlılığını, istemsizce katıldığı yaşam döngüsündeki rolünü mistik bir söylemle dillendiriyor. Bu açıdan romantik tavra yakın durduğunu söylenebilir.

Kamusal ve özel alanlarda, çeşitli özel koleksiyonlarda pek çok yapıtı bulunan sanatçı, 1979 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Heykel Bölümü'nden mezun oldu.

1985'te M.S.Ü. G.S.F. Heykel Bölümü Takı Atölyesi'nin kuruluşunda eğitimci olarak yer aldı. 1990 yılında Marmara Üniversitesi G.S.F. Heykel Bölümü'nde Takı Atölyesi'ni kurdu ve 1995 yılında

aynı üniversitede sanatta yeterliliğini tamamladı. Halen M.S.G.S.Ü. G.S.F. Heykel Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görevini sürdüren Ayla Aksungur; 2001 yılında "Cumhuriyet Tarihi Düzenlemesi Sanat Eserleri Yarışması"nda eşi Rahmi Aksungur ile birlikte birincilik ödülü alarak, bu projenin Ankara Devlet Mezarlığı'nda uygulanmasında yer aldı.

Ayla Aksungur'un "Yer-Altı-Üstü" adlı heykel sergisi, 6 - 30 Nisan 2010 tarihleri arasında Evin Sanat Galerisi'nde ilgiyle sanatseverlerce izlendi.

Ege'nin Sıcaklığı ve Samimiliği ile "Chez Beliz Pansiyon"

Ayvalık'ın eski Rum evlerinin bulunduğu tarih yüklü sokaklarından birinde, bölgenin ilk butik pansiyonlarından biri olan Chez Beliz Pansiyon, 1989 yılından beri burayı tanıma fırsatı yakalayan herkes için vazgeçilmez bir yer olmayı başarmış.

Chez Beliz Pansiyon, Ayvalık merkezine çok yakın bir mesafede bulunuyor. Pansiyon, Beliz Hanım tarafından mübadele ile buraya gelip yerleşmiş olan ailesinden yadigar eski bir evin düzenlenmesi sonucunda oluşturulmuş. Açıldığı ilk yıllardan bugüne özellikle Fransız

turistlerin ilgi odağı olmuş pansiyonun ismi ilk kurulduğunda "Beliz Pansiyon" şeklindeyken daha sonraları, buraya gelen Fransız misafirler sayesinde, her gelen turist tarafından "Chez Beliz" olarak anılmaya başlamış ve şu anki ismi bu şekilde oluşmuş.

Pansiyon'un birbirinden şirin ve otantik iki bahçesi var; girişte olan, sevimliliği ve renkleriyle kalbinizi çalıyor. Buradan tahta merdivenlerle eski nostaljik fotoğraflar eşliğinde arka tarafa geçerek ikinci bahçeyle karşılaşılıyor; çiçekleriyle, ağaçlarıyla doğayla iç içe bir his yaratan bu arka bahçede, akşam yemeklerini yiyebilir ya da küçük süs havuzunun rahatlatıcı sesiyle oturup bir kadeh içkinizi içebilirsiniz.

Beliz Hanım Cunda ve Ayvalık'ta gezilecek, gidilecek güzel yerleri de sizlere zevkle öneriyor. Bunlardan bir tanesi pansiyona çok yakın olan eski bir meyhane "Hüsnü Baba'nın Yeri". İşte bu yer size tam anlamıyla Ege'nin esintilerini enfes zeytinyağı lezzetleriyle, mezeleleriyle ve rakısıyla hissettirecek bir yer. Hüsnü Baba'nın yerine bir oturdunuz mu bir anda

masanız birbirinden güzel Ege yemekleriyle dolar taşar ve bu yemeklerin hepsi harikadır. *Chez Beliz Butik Pansiyon Fethiye Mah. Maresal Cakmak Cad.26 Ayvalık-TÜRKİYE*
Web site: <http://www.chezbeliz.web.tr/index.php>
E-posta: chezbeliz@hotmail.com
Telefon: +90 266 312 4897- +90 535 695 5600

Ayvalık ve Cunda'nın Güzellikleri

Ayvalık ve Cunda'nın Ege'ye ait farklı kültürü ve özellikleriyle vakit geçirmek harika, insan buraya geldiğinde buraya yerleşmeyi bile düşünebilir; çünkü hem şehir imkanlarına sahip, hem küçük kendi hâlinde, gezilecek yapılacak çok şey var hem de yemeklerinden ne kadar yerseniz yiyin kendinizi sağlıklı his-

sediyorsunuz. Ayvalık'ın merkezinde mutlaka ünlü Ayvalık tostunu yemelisiniz, zeytinyağı almalı ve Sarımsaklı'nın denizine girmelisiniz. Bölgenin en güzel denizi ve en uzun kumsalı Sarımsaklı'da bulunuyor. Ayvalık'tan motorlarla keyifli bir yolculukla geçebileceğiniz Cunda Ada'sında ise, bir öğlen kilise, manastır, tarihi yel değirmenleri ya da eski Rum köyleri-

nin sokaklarında gezmeye gittiğinizde Taş Kahve'de damla sakızlı bir Türk kahvesi içmenizi öneririm. Günün gezintisi, tatlı yorgunluğu ve akşam saatlerinin hafif havasında buraya özgü "Papila" balığını tatmanızı ve yine bir Ege sofrasının tadını çıkarmanızı öneririm. Akşam yemeğinden sonra küçük bir yürüyüş yanında tatlı olarak damla sakızlı dondurma veya Ege'nin ünlü tatlısı "lokma" ile biraz daha keyiflenebilirsiniz. Ayrıca Ayvalık'ta manzarasıyla ünlü "Şeytan Sofrası" da meraklıları için özellikle gün batımında görülebilecek güzel yerlerden bir diğeri.

* Ayça Yüksel

Pegasus'ta Sandviçimi yiyiyorum

(1. sayfadan devam)

İstanbul, Paris, İstanbul hayallerimin ortak bir aracı var; o da Pegasus. Ve şimdi ben size bu satırları yazdığım sırada bir yandan uçakta satın aldığım sandviçimi yiyor, diğer yandan da bu satırları yazıyorum. Geçen yolculuğlarımda da birer sandviç satın almıştım, yanında su, bir kadeh şarap, çay ya da kahve... Pek çok seçenek var. Tabii ki istediğinde sıcak yemek de alabiliyorsun. Hepsinin ücretini ödeyerek tabii ki.

Tüm bunları Ali Sabancı'nın İstanbul-Paris hattının açılışıyla ilgili Paris'teki kokteyl sırasında duymuştum. Aynen yaşıyoruz: zamanında kalkan uçaklar ve ücretini ödeyerek satın alınan yemek ya da sandviç.

Merak ediyorsanız söyleyeyim: Bugünkü sandviçim kasar peynirliydi. Yanımdaki güzel hanımefendi ise salamlısını seçti.

* Alexandre Dizeci Jensen

Timsahların yürüyüşü

* Berk Mansur Delipinar

Son yıllarda Türk Futbolu'nda 4 büyüklerin şampiyonluk yarışına katılan en azından onları zorlayan ve ligin sonunda şampiyonluğa ulaşmasa da Avrupa Kupaları'nda ülkemizi temsil etme hakkı kazanan bir takım ortaya çıkıyor. Dönem dönem Gençlerbirliği, Gaziantepspor gibi kulüplerimizin yaptığını iki senedir Sivasspor yapmaktaydı. 2007 – 2008 sezonunda ilk 5'te bitirip, 2008 – 2009'da son anda şampiyonluğu kaçırp Şampiyonlar Ligi'nde Türkiye'yi temsil ettiler.

Fakat bu sene Sivasspor bir alt lige düşmeme mücadelesi verirken onun yerini bir başka takım aldı: Bursaspor. Ülkemizin önemli kulüplerinden olan, halen Galatasaray, Fenerbahçe ve Beşiktaş'tan sonra Süper Lig'de en çok maç yapan takım unvanına sahip olan Bursaspor; 2004 yılında ligden düşmüş ve Birinci Lig'de mücadele etmek zorunda kalmıştı. 2008 yılında yeniden Süper Lig'e çıktuktan sonra bu sene esas patlamasını yaptı. Tabii bu başarının ardında öncelikle Ertuğrul Sağlam yatıyor. Takımda disiplinin yanında çok güzel bir arkadaşlık ortamı da yaratan Ertuğrul Hoca Beşiktaş'taki yükselişini Bursaspor'da da sürdürüyor. Aynı zamanda Zapo, Ali Tandoğan, Ömer Erdoğan gibi koşan mücadele eden takım oyuncularının ülkemizin son yıllarda yetiştirdiği Sercan Yıldırım ve Ozan İpek genç yeteneklerle iyi kaynaşması başarıyı getiren bir başka etken.

Bu başarıda yönetimin de çok büyük payı var. Kurumsallaşma ve tesisleşme hamlesi bu başarıyı, belki diğer sezonlarda çeşitli Anadolu kulüplerimizin başarıları gibi saman alevi olmaktan çıkaracak, kalıcı ve sürekli bir şekilde zirveye oynayan bir Bursaspor yaratacaktır. Vakıfköy ve Özlüce tesislerinin yapılması ile 1990'lı yıllarda başlayan tesisleşme atağı, şimdilerde büyük kulüplerin ancak yaptığı "takım televizyonu" projesiyle kurumsallaşmayı da beraberinde getirmiştir. Bursaspor TV sayesinde Diyarbakırspor maçı olaylarını daha yakından öğrenme fırsatı bulduk. Yine çeşitli oyuncuların, kulüp yöneticilerinin duygu ve düşüncelerini de Bursaspor TV aracılığı ile duyma şansımız oluyor. Böylece sürekli şampiyonluk yaşayan kulüplerimizin izin-

den giden Bursaspor'da bir sonraki adımın, yeni ve daha büyük, Bursaspor taraftarı gibi ligin en renkli ve ateşli taraftarına daha çok şevk verecek bir stat yapılması olmasını düşünüyoruz. Bu durum takımın başarılarını artıracak gibi stada gelen kişilerin takım formlarına ve lisanslı ürünlerine olan talebini de artıracaktır. Kısaca başka bir gelir kalemi elde edilebilir.

Kent kulüp bütünleşmesi başarıyı getiren önemli faktörlerden bir diğeri olarak karşımıza çıkmaktadır. Bursaspor Belediye Başkanı'nın her zaman Bursaspor'un maçlarında yer alması hatta deplasmanlara bile bazen gelmesi bunun en güzel kanıtı. Elbette ki Bursaspor'un bir sanayi şehri olduğunu unutmamalıyım. Birçok sanayi kolunun bulunduğu kentte Bursalı iş adamları da Bursaspor'a maddi destek vererek bu başarıya da etkili bir rol oynamaktadır. Uludağ Gazozları'nın sahibi Mehmet Erbak Beyefendi de Bursaspor'u maddi manevi destekleyen iş adamlarımızdan biri. Bursaspor'un formasına, stada ve antrenman sahalarına verdikleri reklamlar bunların en güzel kanıtı. Anadolu kulüplerimizin başarısı için iş adamlarımızın bu destekleri çok önemli. Sonuç Bursaspor bu sezon sonunda şampiyon olsa da olmasa da ligimize renk kattığı ve güzel mücadele örnekleri sunduğu için başarılı sayılacaktır. Ancak yukarıda saydığımız nedenlerden ötürü bu başarının sürekli olacağını düşünebiliriz.

Biz bu yazımızı yazdığımız sırada Bursaspor'un yakın takipçisi Fenerbahçe'nin 3 puan önünde lider konumunda bulunuyor. Önünde 5 maçı kalmış vaziyette. (Ankaraspor'un hükmen yenik sayılacağı maç hariç) Ancak Galatasaray ve Beşiktaş'la oynayacağı maçlar var. Rakipleri de şampiyonluk potasında olduğu için bu maçlar kolay olmayacak. Stresine ve heyecanına hâkim olacak bir Bursaspor'un şampiyon olacağını düşünüyorum. Ancak şampiyonluk yarışında son ana kadar dikkatini korumak ve sinirlerine hâkim olmak bunu uzun yıllar yaparak bu konuda deneyim kazanmış camiaların işi. Bu nedenle Bursaspor'da son haftalarda oyuncuların ve Ertuğrul Sağlam'ın, maç sırasındaki isyankâr ve heyecanlı tavırlarını bir kenara bırakıp daha soğukkanlı hareket etmeleri gerektiği inancındayım. Aksi takdirde bu kadar yaklaşılmış bir şampiyonluk elden uçup gidebilir.

* Berk Mansur Delipinar

İş Sanat Mayıs ayında

(1. sayfadın devam)

İster geleneksel, ister modern, tüm dünyayı peşinden sürükleyen tango rüzgârı, 21 Mayıs Cuma ve 22 Mayıs Cumartesi akşamı "Tango Metropolis"le İş Sanat'ta esecek. Tango Metropolis, yeni yüzyılda tangoya farklı müzikal formlar ve koreografiler kazandırırken, geleneksel repertuvara yeni bir dinamizm ve tiyatro zenginliği katıyor. Topluluk, aralarında

Binelli'nin de bulunduğu beş kişilik orkestrası ve Hoffmann'la Pilar Alverez'in yer aldığı on kişilik muhteşem dansçı kadrosuyla tango masallarını gerçeğe dönüştürüyor. Yepyeni müzikal formlar ve koreografilere sahip "Tango Metropolis", Arjantin sokaklarını ve tango efsanesini anlattığı geleneksel repertuarını modern bir teatral yorumla günümüze taşıyor.

Ya kadın olmasaydı ?

(1. sayfadın devam)

Yüzyıllardır İskoçlar ve Budist rahipler dışında farklı giyinen erkek türüne rastlamadım. Ya biz kadınlar; eteğimizi koldan geçirir yeni bir elbise yaparız, saçımıza, elbisemize bir tül takar sonsuz verimle modada çığır açarız. Gönül zenginliğimiz var olan enerjimizle birleşirse herkes yoldan çıksın tutamazsınız bizleri...

Güçlü ve akıllı bir kadın çocuğunu yetiştirirken duyuları her yöne açıktır, ne iyidir ne kötüdür bilirler. Mukayese ve gözlem yeteneğine hislerde eklenince çocuklar emin ellerde, annelere güvenin...

Kadın tutkulu ve inatçı bir aşiktir, doğru bildiğinden vazgeçmez. Bakışları ile hapseder erkeği bazen masum, bazen inatçı, bazen sonsuz derinlikte sadece keşfedilmeyi bekler...

Küçük bir çocukken kıvrırcık saçlarımı tarar, ekoseli mavi pijamalarımı giyer yanımda yattığım plastiğin yeni keşfedilmiş örneklerinden bir Fatma bebekle yatağımı paylaşırdım. Gün boyu üstüne giydirdiğim renkli örgü kıyafetlerle 5 aylık bir bebek görünümündeydi. Suratı tek tip seri üretim şaheseri olan bu bebeğin ifadesi biraz üzgündü. Oysa ben ona çok iyi davranıyordum hatta yemek yemesi için kapalı duran ağzına bir delik açmıştım. Her yemek yiyişimde bebeğimin ağzına da bir kaşık bir şeyler veriyordum. tabii...

Bir gün Fatma bebekten hiçte hoş olmayan kokular gelmeye başladığında yediklerini bir yerden çıkartması gerektiğini hissettim

ve münasip bir yerinden küçük bir boşaltım sistemi geliştirdim. Artık bebeğime ne yedirsem, altından çıkabiliyordu bu yüzden altını da beyaz amerikan beziyle kaplıyordum. İşte ben o zaman bir kız çocuğunun kadın olarak doğduğunu anladım.

Hafif çılgınlık gibi gözükse de tüm hemcinslerimin yaşlarına uygun, dönemin materyalleriyle bezediği bir bebeği olmuştur ve biliyorum ki onlarda benim gibi daha küçük yaşta kadın doğulduğunu ispatlayan anaçlıklara kapı açmıştır.

Erkekler kadınlardan korkmasın sahiplensin, sarılsın, şimdikinden

daha çok sevsinler çünkü onlar hayatın yollarına ışık tutan canlı fenerlerdir. Kadının olduğu yerde medeniyet gelişir, üretkenlik artar. Bir de erkekleri en çok kadınlar sever ve tabii babalarını da en çok kız çocukları...

Erkek babadır kadına, kocadır, çocuğudur. Yani erkeksiz bir kadın yoktur. Bazen erkek giderse ömründen, hem kadın hem erkek olur. Kadın eli öpülesi anadır, yüreği kabaran denizlerdir kadın, yastığa kafasını koymadan önce ister neşe ister hüznün önce yaşı düşer gözlerinden, sessiz ağlamayı becerebilen, bekleyen ve özleyendir kadın.

Mayıs ayını yaşarken bu yazımı tüm kadınlara ve kadınlara değer veren erkeklerle armağan ediyorum. Anneler günü kutlu olsun...

* Aysel Buyan
abuyan@gmail.com

Sevgili Mustafa

(1. sayfadın devam)

Sonra bir gün gazetelerde okudum, gözümlü alınmıştın;² bir süre sonra serbest bırakıldın. Gözümlü alınman herkesi olduğu gibi beni de etkilemişti.

Herkesi dedim. Çünkü sevmenin de vardı, üzülen de...

Uzun yıllar Fransa'da yaşamış, orada eğitim görmüş biri için pek kolay anlaşılır bir durum değildi.

Sekiz ay sonra yine gözümlü alındın³ ve çıkarıldığın mahkemece tutuklandın. Üzerinden tam 411 gün geçiyor bugün. O günden beri oğlun Deniz büyüdü; artık yürüyordu.

Eşin ve kızın senin gazeteden, bitmez tükenmez haberlerden, kitaplarından başını kaldırıp evine gelmeni her akşam yine bekliyorlardı. Bak oğlun demedim; çünkü o daha bu alışkanlığı edinmeden sen tutuklandın.

Daha yazabileceğim çok şey var; ama bu işte anlayamadığım bir türlü düşünüp de yanıtını alamadığım bir soru sürekli kafamı kurcalıyor.

Seni ve Tuncay'ı neyle suçluyorlar? Sizleri darbe yapmakla, darbecileri yönlendirmekle suçluyorlar.

Darbe için onca kitaba, notlara ne gerek vardı?

Belki de o kadar çok kitap okuyunca, yazınca darbe yapamamışsındır.

Şimdi olayı bir başka yönden ele alalım: Avrupa'da uzun süreli tutukluluk hâlleri, fiilen yapıldığı iddia edilen suçun açıkça ve belirgin bir şekilde gözlemlenmiş durumlarında uygulanır. Yani, bir başka anlatım şekliyle

örneğin bir tecavüz olayı, bir cinayet, büyük bir soygun... Artık yadsınamaz bir hâldedir. Ortada bir mağdur, bir ölen vardır. O kişinin öldürüldüğüne de şüphe yok gibidir. İşte böylesine bir durumda tutukluluk hâli yani hüküm öncesi tutukluluk uzun süreli olur. Buradaki amaç mağdur kişilerin, kamuoyunun olayın akabinde duyabileceği aşırı duyarlılığı azaltmak, hafifletmek, olaya objektif bakış açısı sağlayabilmektir. Bu süreç hem tutuklu için hem de

mağdurun tarafı için çok gereklidir. Mağdurun haklarını savunan taraf için kını, öfkeyi hafifletir. Uygur bir yargılama sağlar.

Ama Mustafa Balbay'ınki gibi iddianamelede, suç işlediği iddia edilen kişinin adresi belliye, küçük çocukları varsa, kaçmaya meyilli değilse ve özellikle de maaşlı bir işi varsa tutuklu olarak değil, tutuksuz olarak yargılanır.

Benim tanıdığım Mustafa Balbay'ı, Tuncay Özkan'ı yurt dışında zor kullanarak da yaşatamazsınız.

Onlar, Türkiye aşığı...

¹21 Nisan 2010.

² 1 Temmuz 2008.

³ 5 Mart 2009.

Aujourd'hui la Turquie'nin 60. sayısı

Aujourd'hui
la Turquie

Neden Fransa'yı seçtiniz ?

Aslında Fransa'da tahsil yapmam biraz da tesadüfler sonucu oldu, çünkü önceleri İrlanda'ya gitmek istiyordum. Tesadüfen INRA (Millî Tarım Araştırmaları Enstitüsü)'da arkadaşlarıma rastladım, Profesör Tisserand'la çalıştım. Sonradan da Paris'te, tez hocam olan profesör Jean-Claude Allain ile tanıştım.

Türkiye'ye bir gazete kurmak için geldiniz. Bu istek size nereden geldi ?

Aslında, CVMag adında iş dünyası ile ilgili bir dergi çıkarttığım için, uzun bir süre Dijon ve Paris'te, medya dünyasında çalıştım. Ancak, üniversitede iş bulamadığım için hem üniversite araştırmalarıma devam etmek hem de romanlarımı yazabilmek için Türkiye'ye, doğduğum kente dönmeyi tercih ettim. Bir de her iki ülke arasında bir bağlantı kurmak arzusuyla bir şey ortaya koymak istiyordum. 1983'ten 2002 yılına kadar -18 yılı aşkın bir süre- Fransa'da kalmıştım, bu da yaşantımı etkilemişti. Dolayısıyla, ortak tarihlerini Türkiye'yle yakınlaştırdığı bu ülkenin hem kültürünü hem sanatını hem de politikasını yansıtabilecek bir yayın çıkartmak bana gerekli görünüyordu. Bu fikre, dönmenden çok daha önce sahip olmuşum ancak bu alanda yaşanan çok sayıdaki başarısızlık benim cesaretimi biraz azaltmıştı. Gerçekten de Türkiye'de gazete kurmak ve onu sürekli biçimde yayınlamak, hele ki bu gazete yabancı dilde ise, idarî açıdan son derece zor.

Gazete nasıl ortaya çıktı ?

« Aujourd'hui la Turquie » 'nin ilk sayısı için, ekibimi İstanbul'da en fazla bir yıl kalmayı düşünen geçici kişilerle kurmayı denedim. İşin böyle yürümeyeceğini çabuk anladım ve CVMag dergisini yayımladığım süreçteki iş ortağım olan Mireille Sadège'e başvurdum. Üçüncü sayıdan itibaren yayını ele aldı ve o zamandan beri gazetenin imajı gelişmeye başladı. İdarî işlere gelince uzun süre Fransa'da kaldığımdan Türk sistemini fazla bilmiyordum. Ancak şans yüzüme güldü ve sebat ederek gazete çıkartma iznini elde edebildim.

Bize Fransa'daki "Türkiye Mevsimi"nden söz edebilir misiniz? Bir ilk oluşturan bu olaya Aujourd'hui la Turquie de katkıda bulunabildi mi ?

Türkiye Mevsimi, çok sayıda sergi ve ilginç buluşmalarıyla gerçekten de iyi bir inisiyatif. Ancak, Türk ve Fransız organizatörler dolayısıyla tüm bunlar Türkiye'nin sadece bir yönünü, Fransa'nın istediği gönül almaya yönelik yüzünü göstermektedir. Genel açıdan tabii ki sonuç olumludur. Ancak, Türkiye'nin gerçek yüzünü tüm yönleriyle yansıtan « Aujourd'hui la Turquie » gibi bir medyanın eksikliği kendini hissettirmişti. Gerçekten de bu sergiler, konferanslar, gösteriler sadece iki unsuru, yani önce Türkiye'nin çok zengin olan tarihini, sonra da bazı Türk aydınlarının, bu ülkenin Avrupa Birliği'ne dâhil olması konusunda yaptıkları bir çeşit fikir jimnastiğini ortaya koyuyordu. Bu aydınlar Türkiye'nin katılımı konusunda sürekli aynı şeyleri tekrarlamakta, Avrupa'nın Türkiye'ye karşı tutumunu haklı çıkartmaya çalışmaktadırlar.

Türkiye Mevsimi gibi olaylara hep ilişki işleri, arkadaşlık işleri karışır. Maalesef, organizasyon kurullarında bizim, Mevsim'e katılmamıza yardım edecek arkadaşlarımız olmadı. Belki de yanlış anlamalar da oldu, ama ben buna pek inanmıyorum. Ben bu fırsatla Fransa'nın birçok yerinde « Aujourd'hui la Turquie »'yi dağıtmak ni-

PORTRE

İstanbul'da doğdum. Eğitimimi de ta ilkokuldan başlayarak, diplomasını aldığım ve İstanbul'un Asya'ya açılan ünlü istasyonuyla aynı adı taşıyan Haydarpaşa Lisesi de dâhil bu kentte tamamladım. Hep aynı semtte, hâlen bulunduğum Kadıköy'ün Moda semtinde oturdum. Liseden sonra İzmir'e, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde okumaya gittim. Dijon'daki Bourgogne Üniversitesi'ndeki eğitimim sonrasında aldığım Eğitim ve Araştırma Yüksek Diploması'yla Tarım Bakanlığı İleri Teknoloji Eğitim ve Araştırma Merkezi'ne girdim. Sonradan Sorbonne'un yolunu tutup Paris III Üniversitesi'nde "Avrupa Birliği ile Üye Ülkelerinin Dış Politikaları" üzerine yüksek lisans yaptım. Ondan sonra da "Türk Medyasının Gözünden Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne Giriş Süreci" konulu bir tez yazdım.

yetindeyim Maalesef komisyon buna fırsat vermedi. Gazetemizin yazı kurulu tabii ki çok düş kırıklığı yaşadı ve biz bu büyük projede yerimizi alamadık.

Türkiyedeki Frankofon çevrelerle ilişkiniz nasıl ?

Benim esas sorunum Frankofon bir çevreden gelmiyor olmam. Bu çevreye ayak basmam sadece « Aujourd'hui la Turquie » 'nin yayınlanmasıyla oldu, ama kolay da olmadı. Tabii ki bizi destekleyen insanlar var. Örneğin Notre Dame de Sion Lisesi Müdürü Sayın Yann de Lansalut, Galatasaray Üniversitesi ve tektörleri (Duygun Yarsuvat ve şimdi Ethem Tolga). Fransız firmaları da bize destek veriyor : Michelin baştan beri bizi izlemekte, şimdi Renault da var. Türk tarafında ise, Fransızca konuşan ve Fransızları sevenlerin yönettiği iki firma, Uludağ ve Armada var. Ancak Türkiye'de bulunan bazı büyük Fransız firmalarının « Aujourd'hui la Turquie » 'ye karşı tutumlarını anlayamıyorum. Bu iki ülkeyi, iki kültürü yakınlaştırmayı sağlayan ve Türkiye'de Frankofoniye teşvik eden bir yayın organıyken bu destek vermeme tavrını anlamak zor.

Buna karşın gazete, Notre-Dame de Sion, St Joseph ve St Benoît Liseleriyle iyi ilişkiler içerisindedir. Bu liseler geçen yıl boyunca bizi desteklediler.

Şimdi, Türkiye'deki Fransız Büyükelçiliği'nin ve Başkonsolosluğu'nun yaptığı yardıma bakacak olursak, Ekselansları Bernard Emié geleli ilişkilerimizin çok geliştiğini söylemeliyim. Kendileri Türk-Fransız ilişkilerine yeni bir dinamizm kazandırdı. Ancak gene de, Türkiye'de yayımlanan tek Fransızca gazete olarak « Aujourd'hui la Turquie » 'nin daha fazlasını hak ettiğini düşünüyorum. Başkonsolosluk'la olan ilişkilerimize gelince, bizleri aralık ayı sonunda büromuzda ziyarete gelmiş olan Başkonsolos Hervé Magro ile ilişkilerimizin çok iyi olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum.

Ayrıca İstanbul'daki Fransız Kültür Derneği ve de Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü (IFEA) ile olan ilişkilerimizin bilgi yayınlama aşamasından öteye gitmesi gerektiğini de eklemeliyim. Gerçekten de gazetemizin

kurucularının üniversite eğitimleri yüksek düzeydedir ve bu iki kurumla gerçek bir ortaklığı düşünmek gayet normal olur. Maalesef, her ne kadar Sayın Anne Potié Fransız Kültür Derneği'nin başına geçeli ara sıra, özellikle de Ce que pensent les Turcs (Türkler Ne Düşünüyor?) adlı eserin ya da Frankofoni ayı dolayısıyla bir etkin yayımlanmasına yönelik ortak çalışmalarımız olduysa da yakın bir işbirliği henüz kurulmuş değildir.

Bize Frankofoni'nin Türkiye'deki durumunu anlatabilir misiniz ?

Bu çok iyi bir soru... Türkiye'de insanlar Fransızcanın gittikçe daha az konuşulduğunu söylemeyi alışkanlık hâline getirdiler. Ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Gerçekten de, Türkiye'de şimdiden 3.900 abonemiz var. Bence bu ülkede 200.000 kişi Fransızca okuyup konuşabilmektedir. Unutmamak gerekir ki, Fransızca eğitim veren on iki lise var; üniversitelerde ise, Galatasaray başta olmak üzere pek çok üniversitede Fransızca eğitim veren bölümler var. Türk halkı Fransızcaya büyük ilgi duymaktadır, çünkü Türkler Fransa'yı, özellikle de Paris'i, dünyanın kültür ve moda başkenti olarak görürler.

Olayın diğer yanına da bakmamızda fayda var. Türkler Fransa'nın dış politikasını, özellikle de AB liderliği yarışındaki dış politikasının önemini iyi anlayamıyorlar. Gazetemiz, Türkiye'nin AB içerisindeki geleceği üzerine olası Fransız etkisini anlatmak için iyi bir araçtır ve bana öyle geliyor ki Fransızlar bunu yeterli derecede değerlendiremiyorlar; tıpkı yerlerini İngilizceye bırakarak Türkiye'nin gerçek Fransızca ve Fransızları seven potansiyelini değerlendiremedikleri gibi... Biz bu durumu, İstanbul'daki Fransız Ticaret Odası'nın Türkçe ya da Fransızca bir çeviri önerilmeden, tamamen İngilizce yapılan birçok toplantısında ve IFEA'nın da bazı konferanslarında saptayabildik. Pek çok kişi bana bu konudaki şaşkınlıklarını sürekli iletiyor.

Ayrıca Fransızca konuşan Türklerin ezici çoğunluğu, Fransa'nın, ülkelerine karşı olan tavrına giderek daha çok şaşırmakta ve düş kırıklığına uğramaktadırlar. Bunu bir çok kez, özellikle de bir Galatasaray Lisesi mezunu olan büyük gazeteci Mehmet Ali Birand'ın da bulunduğu bir yemek daveti sırasında saptayabildim. Birand "lise yıllarında keşfettiği ve sevmeyi öğrendiği Fransa'yı, şimdiki resmî söylemlerde artık tanıyamaz hâle geldiğini" anlatıyordu.

« Aujourd'hui la Turquie » 'nin geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz ?

Türkiye'deki Fransız mevcudiyeti tarafından gözle görülür bir destek eksikliğine rağmen, « Aujourd'hui la Turquie » yayımlanmaya devam edecektir. Bizim tamamen yok olmamızı isteyen bazıları şaşırda da, krizi sorunsuz atlatabildik. Aynı zamanda gazetemiz, « Aujourd'hui la Turquie » için gönüllü çalışan üniversiteli dostlarımızın desteğini her koşulda muhafaza edecektir. Ancak büyük Fransız firmalarını gazetemizin finansmanına ortak olmaya davet ediyorum. Ayrıca, öğrencilerine ve eski mezunlarına kendilerini ifade edebilecekleri bir araç sağlamaları gereken Fransızca eğitim veren okullara da buradan sizin aracılığınızla çağrıda bulunuyorum. Sayfalarımızda Voltaire ve Sartre'in dilinde, dilleri değişik olan her iki halkın fikirlerini ifade ediyoruz. Böylece Akdeniz'in iki ucunda oturan, uzun bir ortak tarihi paylaşan halkların kültürlerini yakınlaştırmaya çalışıyoruz.

* Camille Longépé

Notre Dame de Sion Fransız Lisesindeki Esin Avşar Konseri, muhteşemdi

14 Nisan çarşamba günü, Esin Avşar tam Cumhuriyet kadını olarak dimdik ayakta iyi bir performans sergiledi. Esinti'ler başlıklı konser geçmişten bu güne onu anlatıyordu. Özlemişiz... Bizimde; geçmişle ilişkimizi sorgulamamıza, nerelerden nerelere geldik iç hesaplaşması yapmamıza neden oldu. Türkülerimizi caz yorumu içinde yorumlayan, Yunus Emre'den Mevlana'ya,

Nazım Hikmetten Kul Ahmet'e zengin Anadolu kültürünü dünya ya tanıtan, ailesinin izlediğini ve çok heyecanlandığını izleyici ile paylaşacak kadar duygusal ve içten bir sanatçıyı izledik. Bizler, onu dinleyerek büyüyenler şanslıydık. Gençlerinde Esin Avşar'ı dinlemeleri ve onu mutlaka tanımaları gerektiğini düşünüyorum.

* Sühendan Kumcu Ilal